

F S S P X

Priesterbroederschap Sint-Pius X

*De Maand van
de Rozenkrans*

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in de BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30
Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks
Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15
Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St.-Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30
Wo, Vr 7.15
Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 9.00

10 Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS
Utrecht

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St.-Maria-ter-Engelen

Pannesheiderstraat 71, 6462 EB
Bleijerheide/Kerkrade

Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door de
priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen

Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint-Hubert

3316 Bergem
Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tel. : +32 2 550 00 20

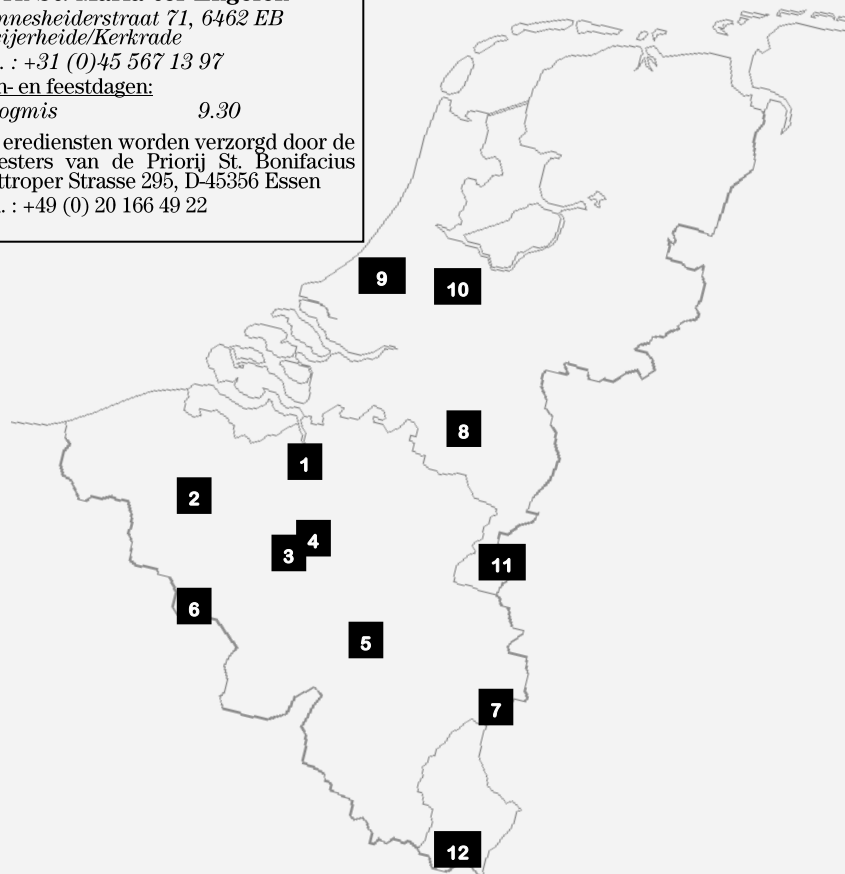
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelin-
genblad van de Priesterbroe-
derschap Sint-Pius X, van de
Priorij van het Allerheiligste
Sacrament, Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever:
E.H. Joseph Verlinden, Prior.

De 'Monstrans' wordt u thuis
opgestuurd, indien u het ons
laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste vrienden en weldoeners,

Altijd al zijn paternosters in vele vormen verkrijgbaar: van kostbare edelstenen, van hout, schelpen, papier, touw, zijde, noten en andere dingen. Uiteindelijk zijn het niet de kralen die waardevol zijn, maar de liefde die wij opbrengen bij het bidden van de rozenkrans.

De verfijnde paternosters, versierd met juwelen, benadrukken meer de rozenkrans als een boekje, een prachtig geschenk van rozen en bloemen aan Maria en aan God, en aan God door Maria.

Maar vandaag zou ik echter de rozenkrans willen voorstellen als een spirituele "Slinger van David" - als een heilig wapen gesmeed in de hemel - een wapen om oorlog te voeren. Oorlog tussen goed en kwaad, tussen deugd en zonde. Oorlog tussen de Vrouw en de slang. De slang probeerde de hiel van de Vrouw te belagen, maar de Vrouw verpletterde zijn hoofd. Maria heeft deze slag overwonnen en roept ons op haar te volgen. Met haar wapen: een kroon van rozen of een kroon van stenen. Een kroon van "Wees Gegroet"-en.

Laten wij, als soldaten van Christus, dit heilig wapen leren hanteren. Het is inderdaad de slinger van David, met zijn stenen tegen de reus Goliath.

In ons leven worden wij allemaal op een of ander moment geconfronteerd met reuzen. Met reuzen bedoel ik wat op het eerste gezicht onoverkomelijke problemen en kwesties lijken te zijn. We proberen deze reuzen neer te vellen, maar vaak lijken ze alleen maar sterker te worden met het verstrijken van de tijd.

Het kan een reus van angst zijn. Of het kan een reus zijn van een

soort persoonlijke zonde waar we steeds weer in hervallen. Het kan de zonde zijn van hoogmoed, van afgunst, van vraatzucht, van lust of van iets anders. Maar het kan ook een lichamelijke kwaal zijn.

Op een soortgelijke manier kan onze reus een verslaving zijn, iets dat grip op ons leven heeft. Het kan een gigantische dreiging zijn. Iemand heeft ons belasterd. Er is een rechtszaak tegen ons aangespannen.

Of het kan een heel ander soort reus zijn, zoals een ongelovige echtgenoot of een verloren kind. Wij hebben voor hen geboden. Wij hebben de Heer gevraagd om hen te bereiken, maar ze lijken meer verstokt te worden in de zonde naarmate de jaren voorbijgaan. Wij vragen ons af hoe wij dit ooit zullen overwinnen.

Hoe gaan wij om met reuzen? Wij vinden het antwoord in het Oude Testament, in het verhaal van David en Goliath. Wat een overwinning toen David de gigantische Goliath moedig versloeg, enkel gewapend met een slinger en vijf gladde stenen!

Wat kunnen wij leren uit dit verhaal over het omgaan met onze eigen reuzen in het leven?

Eén. Erkennen dat wij allemaal reuzen hebben. Wij worden allemaal geconfronteerd met een of andere beproeving, schijnbaar onoverkomelijke obstakels en verleidingen.

Goliath was niet altijd een reus. Hij was niet altijd 3 meter. Hij was ooit een baby. En met het verstrijken van de tijd en het koesteren ervan, werd de baby een kind. En het kind werd een tiener. En de tiener werd een man. En de man veranderde in een reus.

Op dezelfde manier beginnen reuzen vaak vrij klein. In het begin hebben wij misschien een

kleine zonde. Die was toegestaan, gevoed en zelfs aangeemoedigd, en werd vervolgens een reus die ons uitdaagt. Het begon met een zogenaamde christelijke vrijheid, die wij verkondigden en die nu het beste van ons krijgt.

Vergeet uw rozenkrans niet! Dan verkleinen de reuzen weer.

Twee. Beseffen dat de strijd aan de Heer toebehoort. David zei tegen Goliath: "Jahweh is het die de strijd beslist en Hij heeft u in onze hand gegeven" (1 Samuël 17,47). Dat is de reden waarom reuzen ons steeds opnieuw verslaan: omdat wij hen zelf willen verslaan en dat gaat niet alleen. Wij moeten ons realiseren dat dit ook de strijd van de Heer is.

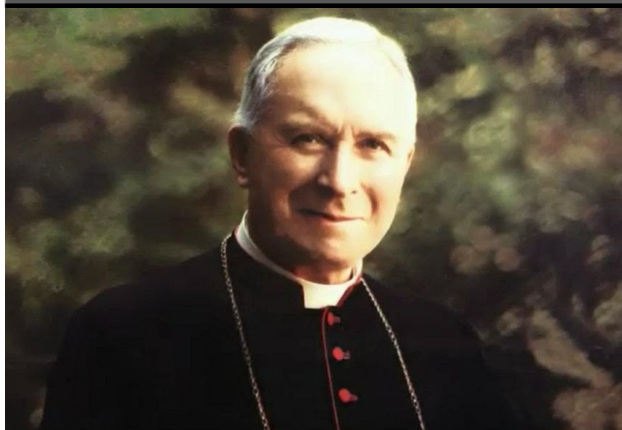
En de rozenkrans is het wapen van de Heer, ons door Maria gegeven!

Drie. Laten wij onze reuzen aanvallen. Goliath was op het grondgebied van de Israëlieten gekomen. Hij had hun grens overschreden. Hij spotte met hen. En als u een Goliath toelaat, zal hij uw territorium overnemen. Hij verschijnt vlak voor uw deur. Daarom mogen wij niet weglopen voor reuzen. En daarom onderhandelen wij niet met hen. Integendeel wij vallen hen aan. De Bijbel vertelt ons: "Toen nu de Filistijn vooruittrad en David tegemoet ging, liep David vlug uit de slagorde de Filistijn tegemoet." (1 Samuël 17:48). Toen de vijand dichterbij kwam, rende David recht op hem af met zijn slinger en stenen.

Ook wij hebben de stenen van onze rozenkrans!

Dank zij de rozenkrans zijn er vele veldslagen gewonnen. De kracht ervan bestaat ook vandaag nog. Alleen moet men hem gebruiken.

Het korte verhaal van mijn lange levensweg

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

Dit is het tweede deel van het boek “Het korte verhaal van mijn lange levensweg”. Dit zal systematisch gepubliceerd worden in de volgende nummers van de Monstrans.

De roeping

En zo heeft de Goddelijke Voorzienigheid, zo zou ik het willen zeggen, door de oorlog mijn eigen leven en dat van mijn broer geleid. Als er geen oorlog was geweest, dan was hij nooit naar Versailles gegaan om zijn studie voort te zetten en was hij, als hij een roeping had gehad, zeker bij de Paters van de H. Geest of bij de Witte Paters ingetreden. Maar omdat hij in Versailles was, vroeg hij mijn vader of hij naar het seminarie van Grandchamp mocht gaan om filosofie te studeren en er zijn studie te beëindigen. Hij werd er aangenomen hoewel hij niet kenbaar gemaakt had een roeping te hebben. Hij ging daarom niet naar het groot-seminarie, maar in die tijd opende men de deur tamelijk wijd, vooral voor diegene die uit de bezette gebieden kwamen.

Op het seminarie van Grandchamp in Versailles beëindigde hij dus zijn studie en zijn leraar filosofie was niet meer en niet minder dan Abbé Colin. Abbé Colin, schrijver van een filosofieboek, was zeer Rooms en verbonden met het Franse seminarie in Rome waar hij zijn hele studie had gevolgd. Toen mijn vader hem vertelde dat zijn zoon misschien een roeping had, werd in overeenstemming met René be-

slist dat hij op het Franse Seminarie in Rome ging studeren, want de regio Lille (Rijsel) was nog gesloten. In 1919 is hij vertrokken.

U ziet hoe de Goddelijke Voorzienigheid de dingen leidt. Na de oorlog konden we bij elkaar komen. In 1919 kwamen we weer samen in ons huis, met onze vader. Mijn broer René, die al op het seminarie zat, kwam thuis tijdens de vakantie.

En als ik in 1923 zelf tegen mijn ouders zei dat “*ik graag priester zou willen worden*”, had ik het idee om priester in een parochie te worden; priester, kapelaan, pastoor, ... in een dorp. En dus wou ik naar het seminarie van het bisdom Lille gaan; ik zag mezelf absoluut niet naar Rome gaan, ik was geen grote intellectueel en men moest de studie in het Latijn volgen ... Daarheen gaan en lessen aan de Gregoriaanse Universiteit volgen, moeilijke examens afleggen ... “*Nee, ik wil in het bisdom blijven, ik wil immers in het bisdom werken. Ik hoef niet naar Rome te gaan.*” Mijn vader zei: “*Nee, nee, nee, nee, jij gaat je broer vergezellen, je broer is in Rome, jij gaat ook naar Rome. En wat het bisdom betreft, ...*” Hij wantrouwde een beetje de progressieve sfeer van het seminarie en de reputatie van diegene die later Kardinaal Liénart zou worden.

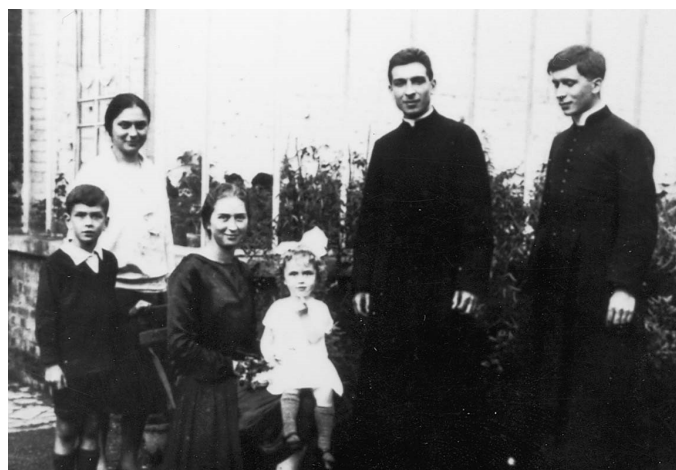
Mijn vader was helemaal niet progressief, dus “*Nee, nee, Rome is beter.*” Hij heeft zo hard daaraan vastgehouden dat ik in 1923 ook naar het Franse Seminarie vertrok. Ziet u hoe de Goddelijke Voorzienigheid de dingen leidt. Zonder de oorlog was mijn broer in een Missiecongregatie ingetreden en ik zou in het bisdom Lille, in het seminarie van Lille intreden. Dan zou ik niet naar Rome gegaan zijn. Dit heeft mijn levensloop helemaal veranderd, volledig.

René

Marcel

Vakantie van de seminaristen

Hoofdstuk 2

Naar het priesterschap

Dus ben ik naar ginder vertrokken, naar Rome, naar het Franse Seminarie en ik bedank onze lieve Heer elke dag dat mijn vader dit absoluut zo wilde en dat hij niet mijn verlangens heeft ingewilligd. Het was voor mij een grote onthulling: Pater Le Floch en de leraren leerden ons de gebeurtenissen in de actuele geschiedenis te zien; ze wezen ons op dwalingen: het liberalisme, het modernisme en zoveel andere dingen waarvan we niet op de hoogte waren. Hoe men de waarheid in de encyclieken van de pausen moet zoeken, in het bijzonder in die van de heilige Pius X, van Leo XIII en van alle pausen die hun zijn voorgedaan.

Dat was wat we studeerden op het seminarie. Voor mij was dat een enorme onthulling. En toen, als ik het zo mag zeggen, groeide er langzaam in al deze seminaristen (we waren met 220) het verlangen om ons oordeel aan te sluiten bij dat van de pausen. We vroegen ons af: "Hoe beoordeelden de pausen de gebeurtenissen, de ideeën, de mensen en de dingen van hun tijd, van hun tijdperk?" En Pater Le Floch toonde ons goed de richtlijnen, de ideeën van de verschillende pausen, altijd dezelfde, en zo was het ook in hun encyclieken. Dat heeft ons echt inzicht gegeven, aangevend hoe men de geschiedenis moet beoordelen, hoe men de gebeurtenissen moet beoordelen, waar de dwalingen waren en waar de waarheid zat, hoe je moest denken... Dat was een enorme onthulling, en die bleef ons bij. We bleven verbonden met de mooie encyclieken van de pausen die wijzen op wat er verkeerd is in de wereld, welke de bronnen zijn van het kwaad en van de dwaalleren en die tonen waar de waarheid is.

Dus, ziet u, dat was een eerste fase in mijn leven die duidelijk laat zien hoe de goede God me door kleine gebeurtenissen leidt. Bijvoorbeeld, het feit dat mijn broer zijn studies bij Pater Colin volgde, die vurig Rooms was en er bij mijn vader op aangedrongen had om mijn broer naar Rome te sturen. Als mijn broer daar niet naartoe was geweest, waar de beroemde Pater Colin was, wel, dan zouden wij niet naar Rome georiënteerd zijn geweest en ik, ik zou in het bisdom gebleven zijn. Ongelofelijk hoe de Voorzienigheid de dingen leidt, nietwaar?

Ik werd dus, ondanks mijn vooroordelen, naar het Franse Seminarie gestuurd, bij mijn broer. Dit seminarie, toevertrouwd aan de Paters van de Heilige Geest, stond onder leiding van de Eerwaarde Pater Le Floch.

Zoals ik al zei, was het Franse Seminarie voor mij een ware onthulling en een licht voor mijn hele priester -

en bisschoppelijk leven: Ik leerde de gebeurtenissen zien in de geest van de Opperherders (Pausen) die gedurende bijna anderhalve eeuw elkaar hebben opgevolgd, vooral de gebeurtenissen sinds de Franse Revolutie, alle dwalingen die uit deze ideeën zijn voortgekomen, tegenovergesteld aan de leer van de Kerk. De Pausen hebben deze verafschuwd, de Pausen hebben deze veroordeeld en bijgevolg moeten wij deze ook veroordelen.

Maar, zoals het in dit soort gevallen gebeurt, halen de verdedigers van de Kerk, de verdedigers van de Waarheid en de verdedigers van de Traditie van de Kerk zich de woede op de hals. Ze trekken de woede aan van de mensen die menen dat men moet meegaan met de wereld, zich moet aanpassen aan zijn tijd en dat je de dwalingen niet moet veroordelen: "Laten we de Waarheid verkondigen, maar niet de dwaling veroordelen", dat soort mensen met twee gezichten. Het zijn gevaarlijke mensen die zich katholiek noemen, maar tegelijkertijd met de vijanden van de Kerk heulen. Deze mensen kunnen de Waarheid niet verdragen, de volledige, harde Waarheid. Ze kunnen niet verdragen dat we strijden tegen de dwaalleren, dat we strijden tegen de wereld en Satan en tegen de vijanden van de Kerk en dat we altijd strijdvaardig zijn! We zijn altijd op kruistocht, in staat van voortdurende strijd. Onze-Lieve-Heer heeft ook de Waarheid verkondigd. Welnu, ze hebben Hem ter dood gebracht. Ze hebben Hem ter dood gebracht omdat Hij de Waarheid verkondigde, omdat Hij zei dat Hij God was! En ja, Hij was het!

Wordt vervolgd.

Gezinsweekend voor de Traditie

Vrijdagavond 21 t.e.m. zondagmiddag 23 februari 2020
De Hoof 18, Someren (Nederlands Brabant)

Aanmelden: jacinta_groot@live.nl
Kosten: voor het hele weekend per gezin €195

SSPX

BONHEIDEN 2019

Zondag 10 november

Parochiemaaltijd 12:00

opbrengst voor een nieuwe kleine hoofdaltaar-mat

Soep, Stoofvlees of kip met frietjes, dessert.

Volwassenen €18 - kinderen €12

met diapresentatie: Terugblik op afgelopen jaar

Inschrijven t.e.m. ma 3 november,

Op hemelstraat.info@fsspx.be of bij E. H. Verlinden

Za. 23 & Zo. 24 november 2019

JKI Vlaanderen weekend

Jongeren van 16j tot 30j.

JKI Nederland en KJB Aachen uitgenodigd

Begin met H. Mis op Za. 23/11 om 11:00

Einde op Zo. 24/11 om 18:00

- Presentatie van de KJB, E.H. Fabian Reiser
- Voordracht: verkering en voorbereiding voor het huwelijk, E.H. Louis Bochkoltz
- Gezellig sfeer en leuke spelen

Info: l.bochkoltz@fsspx.email

Q & A Questions and Answers

V & A Vraag en Antwoord

Q & A is een oude rubriek van het Amerikaanse FSSPX-tijdschrift "The Angelus" dat jarenlang werd uitgegeven. Angelus Press heeft zelfs een boek gepubliceerd, "Best of Q & A". In de toekomst willen wij voor elke Monstrans enkele van deze vragen vertalen.

Wat leert de Kerk ons over vrouwen in het priesterlijk ambt? Haar onveranderlijke leer kan worden samengevat in drie punten.

- 1) God zelf beslist wie er de priesterlijke functie uitoefent in de publieke liturgie. Zelfs Christus, als Mens, kent zichzelf niet die eer toe en tot de apostelen zegt Hij: "Niet gij hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb ú uitverkoren; en Ik heb u aangesteld." (Johannes 15,16)
- 2) Zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament koos God uitsluitend mannen voor het priesterschap.
- 3) Slechts mannen kunnen, het gehele mensdom voor God vertegenwoordigend, het geestelijk priesterschap uitoefenen, in de dingen die op Hem betrekking hebben.

- Fr. Scott, januari 1993

Had de vroege Kerk dan geen "diakonessen"?

Ja, maar het is unaniem bekend via documenten uit de geschiedenis van de vroege Kerk dat de term "diakonessen" niets te maken had met het Sacrament der heilige Wijdingen.

Sint-Epiphanius legt aldus een onbetwistbaar getuigenis af betreffende het niet-wijden van diakonessen: "Er waren slechts oude vrouwen, die in geen enkel opzicht priesteressen waren, en wiens taak erin bestond om zich op geen enkele manier te bemoeien met de priesterlijke functie, en slechts simpelweg het nodige werk verrichten in de zorg voor vrouwen." (Haer. IXXIX, cap., III)

- Fr. Scott, 1993

Bid de rozenkrans!

Verenigd door de Rozenkrans
 Unis par le Rosaire
 Vereint durch den Rosenkranz

Dim. / Zon.
13.10.2019
 15:00

Zo. 13/10 15:00

In de Hemelstraat bidden wij de volledige
 Rozenkrans vóór het uitgesteld Sacrament

« Het rozenkransgebed werd juist daartoe ingevoerd, om de bescherming van de Moeder Gods tegen de vijanden van het katholieke geloof af te smeken; en het is voldoende bekend, hoe zeer en hoe vaak dit gebed de Kerk van nut was en hoe het haar door zoveel beproevingen heen hielp ». *Paus Leo XIII*

"Als u wilt, dat de vrede heerst in uw gezin, bid dan gezamenlijk het rozenhoedje." *H. Pius X*

« **Geef mij een leger dat de rozenkrans bid en ik zal de wereld veroveren** ». *Paus Pius IX*

"De rozenkrans is het 'wapen' voor deze tijden." *Padre Pio*

"De rozenkrans is het beste van alle gebeden."

H. Franciscus van Sales

"Via de Rozenkrans kan men alles verkrijgen. Hij kan vergeleken worden met een lange ketting die de Hemel met de aarde verbindt: één uiteinde is in onze handen, het andere is in de handen van de Heilige Maagd."

H. Theresia van Lisieux

Agenda voor de M.I. in Vlaanderen in oktober - november

21/10 Bierbeek - Dames SSDG
 22/10 Gent - Heren
 23/10 Antwerpen - FME

Info: hemelstraat.info@fssp.be

INKEERDAG in de Hemelstraat

Za. 16/11

Inschrijving vóór 10/11

Beste Mevrouw,
Het vaderschap is zo groot, dat men het moet eerbiedigen. Het vaderschap is zo omvangrijk, de grootheid van zijn wezenlijk begrip, stelt zodanige eisen en leidt tot zulke gewichtige gevolgen dat de vader alleen in de familie niet kan volstaan om hieraan tegemoet te komen. Deze taak moet door de moeder gedeeld worden! De vader staat niet alleen boven het kind, maar naast hem staat ook de moeder. Herinneren we ons eraan dat elk vaderschap en elk moederschap van God komt, in God zijn, en dus is God bijgevolg Vader en Moeder.

In God is er deze grote en krachtige goedheid, die deze is van de vader (denk aan het voorbeeld van edelmoedigheid van de vader van de H. Theresia van het Kind Jezus, die haar de grote goedheid van God, haar Vader in de hemel heeft leren ontdekken), maar er zijn ook al de attenties zo oneindig delicaat van de moeder. Denk aan dit prachtig Woord uit de mond van God opgetekend door een profeet van het Oud-Testament: “Zelfs al zou een moeder haar kind vergeten, ik ..., ik zal u nooit vergeten, dit zegt de Heer”. En zegt een schrijver niet: “Niemand is meer moeder dan God”!

Om deze waarheid te illustreren zegt Jezus in het Evangelie: “Verkoopt men niet twee mussen voor een stuiver? En toch zal buiten de wil van uw Vader niet één mus op de grond vallen. Bij u echter is zelfs ieder haar van uw hoofd geteld.” (Matth. 10, 29-30)

Hij had evengoed kunnen zeggen: “door uw moeder die in de hemel is”! Dit is inderdaad zodanig vrouwelijk, dat alle mogelijkheden van de moeders op aarde er oneindig door voorbijgestreefd zijn.

Beste mevrouw, terwijl ge met uw kind bezorgd bezig zijt, is er bij u nog nooit de gedachte opgekomen om zijn hoofdhaaren te tellen. Indien Jezus zich de moeite getroost heeft, dit te vertellen, dan is het wel, om u te doen verstaan (een beetje meer) hoe groot de tederheid van God is, veel groter dan die van alle moeders tezamen? En zegt hij niet op een andere plaats in de Schrift: *“Trouwens, wie van u is in staat met al zijn tobben aan zijn levensweg één el toe te voegen? En wat maakt gij u zorgen over kleding? Kijkt naar de leliën in het veld: hoe ze groeien. Ze arbeiden noch spinnen. Toch zeg Ik u: Zelfs Salomo in al zijn pracht was niet gekleed als een van hen. Als God nu het veldge was dat er vandaag nog staat en morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen? Maakt u dus geen zorgen over de vraag: wat zullen wij eten of wat zullen wij drinken? Want dat alles jagen de heidenen na. Uw hemelse Vader weet wel dat gij al deze dingen nodig hebt.”* (Matth. 6, 27-32)

Onze Lieve Heer zegt ons dat de Voorzienigheid (deze moeder, dit moederschap Gods) ten dienste staat van zijn kleine kinderen. De moeder bekommert zich om allen, om alles tot in de kleinste details. Deze moederzorg laat zich voelen. Men moet geloven in de bezorgdheid van God voor ons. Ge weet dat het Evangelie veeleisend is op dit punt. Indien wij dit gevoel van overgave t.o.v. God, dat een kind heeft t.o.v. zijn moeder, niet bezitten, dan is God niet tevreden. God is een jaloezise God, ook wat het moederschap betreft!

Ja, hadden we maar een levend geloof! Laten we een beetje mediteren over wie God is. “Onze Vader, die in de hemelen zijt”. Deze vader is terzelvertijd zo

dicht bij ons door in ons hart te wonen sedert de dag van ons doopsel. Ja, indien ons geloof groter zou zijn, we zouden het kunnen doorgeven aan onze kinderen. En ik durf het zeggen, veel “problemen” zouden verzwinden, geloof me. Maar ja, wij laten ons leven overstelpen door deze materialistische wereld die niet meer in God gelooft. Ja, in de opvoeding van onze kinderen wil men teveel doen, “zoals de anderen” om niet aan de zijlijn van de maatschappij te staan. Ah! Dit vreselijk menselijk respect dat in onze dagen de eerbied die we moeten hebben t.o.v. God dreigt te vervangen. Deze eerbied t.o.v. “Onze Vader” die in de hemel is en in de harten, waar Hij woont dank zij de bovennatuurlijke genade.

Ziedaar nu, het goddelijk vaderschap omsluit wat het menselijk vaderschap niet kan bieden en het bevat in zichzelf het volledige moederschap. Daarom bestaat de familie uit een vader en een moeder en beiden zijn opvoeders op een gezamenlijke en aanvullende wijze. Ze hebben niet dezelfde rol, maar wel even belangrijk. Ik druk op dit aspect, want al te dikwijls heb ik vaders horen zeggen, i.v.m. de opvoeding: “dit is de taak van mijn vrouw”. Neen, dit is niet zo bedoeld door God. (Zelfs indien in sommige gevallen, als de vader afwezig is, of overleden, en de moeder dan in alles moet voorzien). Als de vader aanwezig is, moet hij zijn taak volbrengen want hij is het “hoofd van de familie”.

Beschouwen de H. Familie. God heeft zijn goddelijke wilsbesluiten meegedeeld aan het gezinshoofd, St-Jozef, ook al was hij “de minst grote in waardigheid”, t.o.v. de Onbevleete Maagd en nog minder t.o.v. het Kind Jezus, “het Woord van God”. Indien God zich zo heeft neergebogen

voor zijn schepselen, is dit dan niet om ons de weg te leren, de weg die de ouders moeten volgen?

Volgen we de door God gewilde orde. De vader die zijn rechten handhaaft door zijn plichten te vervullen, zal bij zijn kind de eerbied afdwingen die hem toekomt. Dit is de essentiële voorwaarde om van uw kind te bekomen dat het u gehoorzaamt. Herinner u “de gehoorzaamheid is de orde van de familie”. De ongehoorzaamheid is het “non serviam” van de slechte engelen die hen uit het paradijs joeg.

Welnu, het doel van de christelijke opvoeding is het kind naar de hemel leiden, op het einde van zijn aardse bestaan. Wij zijn slechts reizigers op deze wereld en het doel van onze reis: is terugkeren naar het Vaderhuis.

Ik denk dat ge nu het belang van de eerbied verstaan hebt. Het is een belangrijke plicht, dit op u zelf toe te passen om het te kunnen doorgeven aan uw kind en het zo te leren gehoorzamen. En hoe zult ge zeggen? Dit begint heel vroeg. De slechte gewoonten zijn veel moeilijker en langer om te verbeteren. Ik ga u een doeltreffende remedie geven.

Beste mevrouw, God heeft u een middel gegeven dat gij alleen kunt aanwenden voor uw kind. Dit middel zijn uw ogen. Wat zoekt de kleine eerst? Uw ogen, maar belangrijker nog uw hart, uw liefde. De eerste taak van de jonge moeder is natuurlijk haar kind te voeden; en het in geval dat de moeder het “uur” vergeet kan het haar er op schitterende wijze doen aan denken. Maar hebt ge er nooit aan gedacht waarom God, van in het

begin heeft beslist dat de moeder haar kind zelf zou voeden? Het is omdat, terwijl ze zijn klein lichaam voedt (zij en zij alleen), de macht heeft om het haar hart te geven, haar liefde en zo het hart van haar kind te vullen met de liefde en dit verschillende keren per dag: het kind is immers een stuk van haarzelf. Daar is het dat de opvoeding begint. Als ge het zelf niet kunt voeden dan zijt gij het toch op de eerste plaats die het de papfles moet geven (zoveel mo-

50 jaarhuwelijk M. & Mevr. Willeke

gelijk) en niet een grote zus of een grote broer, zoals ik in sommige gezinnen gezien heb. Zeker het aantal kinderen maakt het soms moeilijk, maar probeer hier altijd een oplossing te vinden. Het is te belangrijk, het is door de taal van de ogen dat ge het kind leert gehoorzamen en later beetje bij beetje het te openen voor de wereld die het omringt.

Neem de gewoonte met uw kind contact te nemen door de taal van de ogen vanaf de wieg. Geef het eerst en vooral al de liefde die God u in het hart heeft gelegd voor dit kleine wezen. Door uw voorbeeld zal het leren

u door dit middel te antwoorden. Indien ge daarentegen tot hem spreekt met ongeduld, zal dit hem op de zenuwen werken en ge leert hem (dit is zeer slecht), u op dezelfde manier te antwoorden!

Ik heb moeders gekend die handelden, zoals ik u kom te zeggen, (dit sluit heel zeker de gesproken taal niet uit, maar langzaam aan, met mate, zonder hem te overstelpen met uitleg die dikwijls onnuttig is voor zijn jonge leeftijd) en daardoor werd het gemakkelijker om het kind te leren gehoorzamen. Het kind kijkt naar zijn moeder en verstaat door de uitdrukking van haar gelaat wat ze verlangt.

Uw kind heeft iets verkeerd gedaan: alvorens u kwaad te maken, te roepen (iets wat het kind altijd opjaagt, het kind houdt er nooit van zijn moeder kwaad te zien) wat moet ge doen? Kijk goed in de ogen en wacht een tijdje zonder iets te zeggen (oh ! wat is het dat ik u vraag: wachten?) maar ja wachten en bidden tot zijn engelbewaarder bv. Deze macht van de ogen (geduld) heeft twee deugden: uw kind zal zich bewust worden en in geweten er achter komen het wat het niet mag doen (dit doet “pijn” aan Jezus, zo te doen) en het leert anderzijds het “goede”, dat het moet doen om plezier te doen aan zijn moeder (en geleidelijk aan om aangenaam te zijn aan Jezus). Dit is het wat ik concreet gezien noem: de vorming van het hart (of de wil). De tweede deugd, die ge hem zult leren, is het geduld! Ik ben getroffen te zien hoe weinig de kinderen nog kunnen geduldig zijn? Het is altijd “onmiddellijk”, welke eisen! Vanwaar komt dit ongeduld? van het voorbeeld! Vergeet niet dat de kinderen ons navolgen. Trek hieruit de nodige conclusies.

Een gezellig actief, katholiek samenzijn!

Er waren 6 meisjes uit Vlaanderen.

Dit jaar vond het jaarlijkse zomerkamp voor de meisjes van de Eucharistische Kruistocht plaats in Nederland. We verbleven in het gebouw van de Scouts Sint-Tarcisius in Ede, vlakbij Arnhem. Hun patroon, Sint-Tarcisius, is de Romeinse jongen die in de vervolgingstijden de H. Communie naar de christenen in de gevangenissen bracht. We kampeerden dus op een plekje dat bij onze 'Eucharistische' Kruistocht paste! Naast de naam van de gastheer was ook de omgeving interessant wege van het nabijgelegen bos, de rivier de Rijn, de speeltuin en de sportvelden.

Ede en Arnhem zijn bovendien belangrijke plaatsen in de geschiedenis van Nederland. In Ede vond in september 1944 de bekende luchtlanding op de Ginkelse Heide plaats. Door deze legeroperatie, 'Market Garden' genaamd, doe startte in het Belgische Leopoldsburg, werd de bevrijding van Arnhem en later ook Noord-Nederland in gang gezet.

Het thema van dit kamp waren de sacramentaliën. Sacramentaliën zijn zegeningen en handelingen die ons genade

schikken en helpen om ons leven te heiligen. Tijdens de dagelijkse catechismus leerden we het belangrijkste onderscheid tussen sacramenten en sacramentaliën. Sacramenten zijn namelijk ingesteld door Jezus Christus zelf en de sacramentaliën zijn ingesteld door de H. Kerk. We leerden ook over de geschiedenis en het gebruik van de belangrijkste sacramentaliën, zoals de Rozenkrans, de Wonderdadige Medaille, de Benedictusmedaille, het Kruisbeeld, het Wijwater, ... Al deze sacramentaliën werden ons in de loop van het kamp tijdens de H. Missen door E.H. De Clercq in de hand aangereikt.

Ook de vele dagelijkse spelen draaiden rond het thema van de sacramentaliën, van de Eucharistische Kruistocht of van de heiligen. We knutselden een rozenkrans met verschillende sacramentaliën, we speelden 'levend stratego' in het mooie bosrijke gebied rondom ons kampterrein omdat we soldaten van Christus zijn... Gelegenheid tot apostolaat kregen we door een heuse ruiltocht in Ede te houden, waar we vaak van ons geloof getuigenis konden afleggen.

Uiteraard konden we de recente geschiedenis van deze streek niet zomaar links laten liggen. Zo bezochten we Arnhem, waar we een staptocht met opdrachten deden rond het thema van de beroemde 'Slag om Arnhem'. We brachten tevens een bezoek aan het museum van Arnhem, waar tal van filmpjes van ooggetuigen konden bekeken worden.

Aan al deze activiteiten deden we enthousiast mee. U kunt het al raden: we hadden allemaal wel een reuze-honger! Maar geen nood! Onze chef-kok had telkens een lekkere en versterkende maaltijd voor ons bereid.

We danken Onze-Lieve-Heer en Onze-Lieve-Vrouw voor dit geslaagde kamp 2019 en blijven ook de rest van het jaar onze leuze trouw: "Bid, communiceer, offer je op, wees apostel!"

Kennismakingspel

Geliefde broeders en zusters,

Onder een stralende zon vond het voorbije weekeinde de 16de editie van de Bedevaart Gorcum-Brielle plaats. De afwezigen hadden zeker en vast ongelijk, want de sfeer op de bedevaart was onbetaalbaar! Het aantal deelnemers steeg van bijna 80 in 2018 naar 97 dit jaar. Er was een ruime Vlaamse delegatie. Voor het eerst participeerde ook een kleine delegatie uit de Franstalige Nederlanden. Dank aan pater Bochkoltz voor zijn inspanningen hieromtrent! Vermoeid, maar zeer tevreden keerden de bedevaarders na het bijwonen van de avondmis - een prachtige drieherenmis o.l.v. districtsoverste Benelux pater Duverger - in de bedevaartskerk in Brielle van een geslaagde bedevaart terug. Deo gratias!!

De aanhoudende groei van deze bedevaart heeft ook zijn consequenties. Zo konden tijdens de vroegmis op zaterdagochtend in Gorcum vanwege plaatsgebrek

niet alle bedevaarders de mis in de historische kerktoren bijwonen en moesten sommigen buiten blijven staan. Voorts zaten we wat krap qua chauffeurs voor de volgwagens en ook het logistieke team (dat o.a. het opzetten van de tenten en de catering verzorgt) had aanzienlijk meer werk dan anders. Daar waren duidelijk handen tekort, maar met Gods hulp hebben zij toch de klus geklaard.

Zeker is wel al dat volgend jaar de organisatie van de bedevaart vanwege de sterke groei van het aantal bedevaarders herdacht zal worden. Hou alvast het laatste weekeinde van augustus 2020 vrij voor de 17de editie van de Bedevaart Gorcum-Brielle! Voor wie er niet bij was, roep ik op om zeker deel te nemen aan deze fantastische bedevaart! Het is een onvergetelijke en genadevolle ervaring. Ikzelf kan getuigen hoe talloze kleine en grote problemen waar

ik mee kampte als chauffeur en begeleider van het kinderkapittel gewoonweg 'vanzelf' - met Gods genade dus!! - opgelost geraakten! Deo gratias! En als u niet kan meestappen, is uw hulp van harte welkom in de logistiek of bij de chauffeurs. Denk erover na, want uw hulp - hoe weinig misschien ook - betekent heel véél voor de andere bedevaarders!

Bidden we tot slot voor de zwaar vermoeide priesters en onze dappere broeder René, die de bedevaart organiseerden én meestapten, evenals voor de bedevaarders die geblesseerd raakten of compleet uitgeput in Brielle aankwamen.

Gods mildste Zegen,

Filip

FAMILIEDAG

HEMELSTRAAT 23, 2018 ANTWERPEN

ZONDAG 20.10

- 10u00-11u30** H.Mis
- Tot 14u00** Grote Picknick
- 14u00 -14u30** Conferentie E.H. Bockholtz *"Intronisatie H.Hart in het huisgezin"*
- 14u30-16u00** Geleid gesprek met de ouders over *"Bidden met kinderen"*
- 16u00-16u30** Napraten en koffie
- 16u30-16u45** Kinderkaarsprocessie en afsluiting

Babysit tijdens de mis en activiteiten voor de kinderen in de namiddag.

Inschrijven voor 13.10 op
maartendetroyer@hotmail.com

BEZOEK DE WEBSITE van de FSSPX in de BENELUX:

<http://fsspx.be/nl>